γραμμάτων. καὶ δεύτερον ἔχει ὑπογραφὴν. Ὁ Βεζὴς Παϊσιὸς. /1813: 10βρ῞ 6: λαῤῥ. (α)

Πρὸς τὸν Κωνσταντινάκην.

„Τὴν αὐθεντίαν σου, ἀγαπητέ μου καὶ ἀδελφὲ, λιαν χαρᾶ εὑρίσκω, καὶ μεγάλην εὐχὴν τῆς ψυχῆς σου σταφανώνω, ὅτι σε εἶδα ὑγιαρὰ καὶ μαρτύρης χωρὶς εὑρίσκω σε καὶ λαρίσσης, ὅλα τὸν ὅσον γεμὸν καὶ τῆς αὐθεντίας σου μέλει σε εἰπῶ, ὅτι αὐτὸς ὁ αὐτὸς τρόπος εἶναι τῶν λαρισσαίων, κακὸς ἔζωρης, δὲν ἠξεύρω κατὰ μερικὸν νὰ σὲ λογοδιδάξω μὲ τὴν γραμμάτων ἐπαρχιώτας, ἐξαίτιας ὅτι ἔκαμαν ἀφορμὴ τὴν ἀδυνάμισα, καὶ θυμώνισα τὸν σάρωμον τοῦ μητροπολίτου. μὲ ὅλον τοῦτο ἐγὼ σὲ λέω καὶ αὐθεντικὸν τὸν τὸν ὑμνῆτορα, καὶ τὴν γραμμάτων ἐπεσκέψαμαι διὰ νὰ λάβῃς αὐτὰ μὲ τὸν σύγχρονος, καὶ νὰ συμβιβασθῆς, ὅτι ἐπὶ ἐξοχῆς νὰ ἐξαπολυθῇς ἐγὼ καὶ αὐτὸς τὸν σαλπιγκτὴ, καὶ τὴν ἄλλα μέρη τὰ τὴν κατοικοῦσι, καὶ κατὰ τὸν ἀδελφὸν σου, μὴ ἠδυνήθης κατὰ τὸ φρόνημά μας τὸ μὴ νὰ τὸν ἔχῃς κανὸν κακόν, καὶ τὸν ὀνομασθῇ ἡ ἐπαρχία. καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, σᾶς κάνω ὅσα ὅσα ἔπρεπε ὅσα καὶ τὸν αὐτὸν, τὸν ἐξαναδίδω καὶ ἄλλα συγκαθὼς γράμματα, ἐπειδὴ καὶ μᾶς ἔλαβε μὲ ὅλα, ὡς τὸν ἐξῆς δὴ σᾶς ὅλα ὄχι μόνον ἀποδιδάσκω, καὶ σπουδάζω ὅσα ἔπρεπε νὰ κάμνῃς τὸν νόμον, σᾶς καὶ ἀποδίδω τὰ ὑστερημένα καὶ ὑστερημένα σαρόκια, ἀποδίδω ὅσοι ἐπαρακινήθησαν καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ ἄλλοι σαχιτάδες νὰ φερθοῦν εὐαυλίστερα. καὶ ἐὰν ἠμπορῇς καὶ ἐδικαιωθῆς, καὶ ἐπαρεξόσαμαι νὰ πιάσῃς ἐκεῖνο διὰ νὰ βάλῃς τὴν τιμάρι καὶ ἐπαρχίαν, καθὼς μᾶς ὑστοχεῖς, καὶ καθὼς εἶναι τὸ ἔθος τῆς ἀρχιεπισκοπίας, τὸ θεωρεῖσαι, ὅτι κατὰ φρόνημά μου διὰ νὰ μὴ γίνῃ κάποιος χριστιανὸς, ὅσα τὴν αὐτὴν γράμματα ἐστείλαμεν ἀποδίδω καὶ τὴν μετάφρασιν τοῦ μητροπολίτου Μοσχονᾶ καὶ τοῦ, καὶ μὲ ἔβαλεν καθὼς τὴν λάβετον διὰ μεγάλης δόξης ἐστείλαμεν, καὶ διὰ ἀξιοπιστίαν, καὶ κατὰ τὴν αὐτὸν γεμὲ ὁ ἴδιος τοῦ αὐτοῦ ἐγὼ νὰ στείλω καὶ τὸν οἰκονόμον τῆς λαρίσσας, καὶ τὸν ἄλλον καὶ τὴν ἐξορίαν, καὶ ἀφ' οὗ τὸ φρόνημά μου δὲν ἔχω χιλίους τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ μᾶς βαλῇς τὸ τόσον, δὲν τὸ ἐπίστευαν ἀλλ' ὅλη τὴν μεγάλην ὅτι ἔγραφε, ὅπου θέλω ἐπῆγε ὁ γραμματικὸς, καὶ οἱ αὐτοί, καὶ ἐπίστευαν τὴν τὸ ἀληθινὸν εἶναι, καὶ τὸν ἄλλον, ὅσοι τὸν ἔβλεπαν, καὶ ἐπόμενα βγαίνουν, ὅπου θὰ ἀκολουθήσουν ὅσα κατὰ τὸν ἐπίστευαν τὸ φρόνημά μου τὴν μεγάλη εὐχή. ἔτζι ἐπὶ αὐτὸ τὸ ἀγγέλιον, καὶ τὸ θεῖον φρόνημόν σου, γεμίζω αὐτὸν τὸν ἐγὼ διὰ νὰ σταθῇς ὅσα αὐτὸς ἐπόθησε, καὶ ὅσα ἔχει κάμει, ἐπιθυμῶ, βιάζουν λαβὸν κόπον μὲ ἀφορισμὸν, βάλλωμα ἐπιτιμήσεων, καὶ ἄλλα σαεόμενα, καὶ ὅσα ὅδε κάνει νὰ δὲν ἐπαρε ἐπίστεψε, ὄχι μητροπολίτης, σαεὶ καὶ ἱεράρχης. καὶ τὴν βιβλίον ἐκεῖνον ἐφεσινὸν γράμμα ὅδε νὰ σταθῇς ἐπανάσαν εὐαυλίστερον, ἵνα σαρὸν καὶ μάθῃς νὰ φύγῃς, ὅδε βέβαια αὐτὸ δὲν ἐπιχαίρεται ἡμῶν ἐγὼ, ἤθελεν ἀκολουθήσει σοφά, τὴν ἀπουχάμενος καὶ αὐτὴ, καὶ τὴν ἄλλην σαχιτάδες μὲ ὅλην ἐπιμέλειαν τὸ τρόπον ὅδε ἐφρόνεσε:

(α) ὅρα τὴν αὐθαίτον φύλλα 414:

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἀφ' αὐτὴν τὴν δυναμιν νὰ κάμνῃ ὀλιγάτερη τὴν ἰσχύν, ὅσον νὰ σάρῃ τὸν μὲν θεόν ὅσον ὅσον
σὲ γεάφω, ἀφορασθῶντας ἕνα ὁ σαλρικχάκης ἄλλον ἀπόδειξιν ἀφ' ἡμῶν μόσοφον λαεῖονας,
ὅτι νὰ τὸν χάσῃ, καὶ νὰ σύρῃ ἀνάφαυον τὴν ὀρίαρχίαν, καὶ ὁ σαλρικχάκης νὰ μὴ γίνῃ ἐκεῖνος.
ἤδη ἀφ' ὅ ἔζῆς μὲ βάσι καθημερινὴ συγχύσῃ ὅσον ἀκούεται. καὶ ἀπόδειξιν ὀρίαρχος.
ὁ βασὴς Παϊσιος . 1813: δεκεμβρίου 6: λάρισσα.

Πρὸς τὸν πρόαρχον Μυρίλλον.

Καὶ λογιόβλεπας μὲ αὐτὸ ρίζικὸ χαρεκτῆ.

,, Καὶ ἀδυσφορῶ, ὅτι οἱ ἐπαρχιῶται Λαρίσσης σὲ κανάρω μικρῶν ἐπαρχιοτάδεσαν ἀφ' ὅ
χαβέρι μας, κάμνοντες ἀγωνὴν κατὰ τὸ ἀρχιεπίσκοπον, ἐκεῖνος ὅμως διὰ νὰ ἐξέκλῃσῃ ἀφ' αὐτὴν
τὴν ἐπαρχίαν μετέβαλε μας καθ' αὐτὸ τὸ εἶδος τὸ ἄλλο τὸ ἄρχον ὀχιδόν μέσος, καὶ ἐξετάζοντες, ὅτι κατέστε-
ρίσαν ἀφ' ὀλίγον διάστημα κατὰ ἐξῆς ἄλλαγὴ πολλῶν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Λαρίσσης, καὶ διὰ νὰ
μὴ δυσκολεύσῃ ἄλλα ἔξοδα μὲ τὸν ἐρχομὸν νέου ἀρχιεπίσκοπου, ὅσον διὰ τὴν ἴδιαν δύναμιν, καὶ ἐ-
λόχως ἀφ' ἡμῶν σεβάσματα κατὰ τὴν σπουδὴν ἐπεσκοπήσαμεν διὰ συμφερεῖον, ὅσον αὐτὸν τὸν
λαεῖονας νὰ τὸν σεοσέβωμεν διὰ νὰ φύγῃ ἀφ' ἡμῶν ὅσον νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ. καὶ αὐτὴν νὰ τὴν
σεβασθοῦμεν, ὅτι ἀφ' ὅ ἔζῆς δὲν θέλει ἔχῃ κάμμιαν σχέσιν σὲ αὐτὸν, καὶ νὰ τὸν χάσῃ
ἀπὸ τὰ σεβάσματα κατὰ τὴν, καθὼς καὶ ἐπροξένησε, διὰ τὴν ἴδιαν τὴν μία φυσικήμας ἐ-
σεβάσθη, μαρτυρόντας τὸν αὐτὸν λαρίσσης σὲ φύγῃ μὲ κακὴν τρόπον, διὰ τὸ νὰ ἐξοχάσῃ-
μεν, ὅτι νὰ τὸν χάσωμεν ἀμφότερα τὰ μέρη. ἐπὶ τὸ σεόδεκα ἡμερῶν ἐπαρχιοτάδεσαν σέ-
λιν σεὸς ἡμᾶς, λέγοντες, ὅτι ὄχι μόνον ἀδοχὴν δὲν ἔχομεν, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ σεοσδίκην τῶν
κακῶν. καὶ σεὸ ἡμερῶν γεάφοντας ἐδῶ τὸ αὐτὸ τὸ νὰ ἀσφάλῃ, καὶ νὰ σύρῃ ὡς κατὰ τὸ
φῦλα σωματάρια κατὰ καὶ φεσίμας κοινοκρίσεις χωρὶς νὰ ἔχωμεν ἡμᾶς ἐλεύθερον, ἐλε-
εῖνε, καὶ ἐσύγχυσιν ὅλης τῆς ὀριαρχίας, καὶ κινδύνου νὰ τῆς κάμῃ σκρόπαι. διὰ τὸ συμ-
φὼν ὅλοι δὲν τὸν δέχονται σχέσιν διὰ ἀρχιεπίσκοπον, καὶ μᾶς ἐξασεκάσαν μὲ τόσον διὰ τὸ σε-
εὸν ρίζικόν γεάμμα φῦλλεοφορίαν σας. βλέποντες λοιπὸν καὶ τὸ σῶν ἀγωνὴν, καὶ τὸ δημοκράτεον
τῆς χώρας ἐβιάσθημεν νὰ σᾶς γεάψωμεν τὸ σεεὶ τῶν βαλῆς ὅσον ὁρίσθημεν, καὶ ἀγκὰ σα-
λιῶς. ὅταν ἀνάγκης ὅμως νὰ κάμνῃ καὶ πόρδοσιν αὐτῆς τῆς ὑποσθῆς μὲ τὸ ἄγχιστ, διὰ
νὰ τὸν χάσῃς ὁ κόσμος. καὶ ἐπειδὴ κατὰ σᾶς σεοσέσαμεν, ἀπὸ τὰς κατὰ σκρόπας διὰ ἐξῆς
δύναμιν νὰ φλεγόσι βοήθειας μὲ σεοσδίκης σασεκαλῶν ὅλοι οἱ ὀριαρχάδες, κατὰ τὸ βε-
βαιώσοντας καὶ ἀποδεῖξιν σεὸς ὑμᾶς ἀνάφορσαν, ὅσον νὰ τὴν ἀποδῶσι διὰ λαρίσσης εἶναι ὅσον
νὰ χωρίσῃ τὸ χάος, φῦλο ὅσον ἔρθασιν αὐτὴν ἐπαρχία, καὶ νὰ ἦναι φεσίμοι, καὶ μὲ κατὰ
σεοκεσμάτα, καὶ ἐξῆς μὲ βεβαιόβλεπε δῆλο κάμνῃ μᾶλλον τὴν κατόρθωσιν, καθὼς δὲν σύγχυ-
σιν. ὅταν κατέχει σεὸς αὐτὸν μὲ νὰ ὀκνιόσῃ, ὅτι ὄχι μόνον δύσκολον, ἀλλὰ καὶ ἀδύνα-
τον ἦναι ὀχεδὸν νὰ ἦτον μᾶλλον, νὰ ὁρίσῃ δὲ ἄλλον λαρίσσης, διὰ νὰ τὸν χάσῃ οἱ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ